

איך לדבר על מין עם הילדים
למשל, לספר בדיחות גסות בארוחת הערב

יום אחד, ילדי, כל הסקס הזה יהיה שלך

אוננות? בכיף, רק לך לחדר שלך. הפעם הראשונה? תיהני, רק אל תשכחי לספר לאמא.
סקסולוגים בכירים מתוודים: כך אנחנו מדברים על סקס עם הילדים

שירלי גולן | צילום: יונתן בלום

לספר בדיחות גסות

ד"ר בני שכטר (45) מבית-חפר, נשוי ואב לשלושה (9, 13 ו-16), גינקולוג וסקסולוג בבית החולים מאיר בכפר-סבא:

אני מנחם שחולף יום, כי נעדרתי הרבה מהבית כרופא ולכן השיחות הראשונות עם הילדים על מיניות היו של אשתי, ואני קיבלתי דיווחים בדיוק. **בשנת 2010 קטנים הם ידעו שאני רופא של בנות** ושאני "מוציא" תינוקות. עם הזמן התחילו לצרף שאלות כמו, "מה, גם המורה שלי הייתה אצלך?" **פעם אחד הבנים שאלו את אשתי,** "נכון שאת ואבא עשיתם את זה אתמול?" וכשהיא שאלה למה הוא שואל הוא ענה, "כי היית מאוד נחמדה אליו היום". **זה בסדר גמור,** סקס הוא חלק מהחיים. הרי כשהורים בעלים את דלת חדר השינה, מה הילדים חושבים, שהם משהקים דוקים? פעם נתפסנו על חם, אבל למרבה המזל הם היו קטנים ולא ממש הגיבו. **אביורי המין שאני עומד איתם** נמצאים בקליניקה הצמודה לבית, ספרי הסקס המקצועיים שלי גלויים בבית, אלא שבעידן האינטרנט לא נראה לי שילד יפתח ספר, אפילו על סקס. באופן כללי הנושאים האלה אצלנו על השולחן, כל הזמן, כולל בדיחות גסות שאני מספר להם.

הרצינות מנסיון בבית הספר של בני הבכור על מיניות. הוא היה מבוסס, כי במשך תקופה קראו לו "הסקסולוג".

קורה גם שהם אומרים לי, "עוזב אותי ומנתקים מגע, וגם זה בסדר. בתקופה שהבן הבכור וחברתו היו נסגרים בחדר ניסיתי לברר מה קורה, אבל הם ניפנפו אותי, וזה לגיטימי - גם אני בגיל הזה לא רציתי שידהפו את האף לעניינים שלי."

גם אמא שלי היא רופא נשים וגם אצלנו הנושא היה פתוח, וכשהייתה לי חברה בתיכון הוא אמר לי, "לא אשב לך על הראש, תשמרי על עצמך והנה המפתחות לדירה שלי הקליניקה". אל תעשה את זה בבית כי יש לך אחות קטנה". אני מקווה שבבוא היום הם ירגישו נוח לעשות את זה בבית.

לנישא האוננות לא נבמנמנו, זה אישי ועלול להביא אבל אנחנו לא מתעריבים כשישנו מסתגרי במקלחת או בחדר שינה. אני תמיד מרגיש שאין בזה פסול ורק מוהיר לא להפוך את זה למרכיב החיים, על חשבון הלימודים, חיי החברה או השינה.

ד"ר בני שכטר: "פעם אחד הבנים שאל את אשתי, 'נכון שאת ואבא עשיתם את זה אתמול?' וכשהיא שאלה למה הוא שואל הוא ענה, 'כי היית מאוד נחמדה אליו היום'"

להסתובב בבית בתחוננים

לפעם הראשונה אמרתי שכראי לחכות שיהיה קשר מבוסס.

בני חוגג של הילדים ישנו אצלנו לא פעם. כשזה עלה דיברנו על איפה הם נמצאים בקשה, לאן פניהם, כשהייתה לבני חברה, היא עצמה באה אליי מפעם לפעם עם שאלות ושמחות לענות לה. כמוכן שאני לא נכנסת להם לתחוננים, אלא שואלת על החוויה, כשהרגש הוא על הפן הרגשי, לא הטכני.

הייתה לנו שיחה משפחתית על השאלה אם להסתובב בבית בתחוננים - כן או לא, והמסקנה הייתה שצריך לכבד גם את מי שזה לא נוח לו. יש ממוכן גם ויכוחים ועימותים ולא תמיד ירי על העליונה. אמרתי פעם לבת שלי, "ככה את לא יוצאת מהבית", אבל הסברתי גם למה. אמרתי שזה עלול להתפרש באופן שונה ממה שהיא חושבת. חשוב לי שירגישו נוח עם הגוף, אבל לא פחות חשוב שיחשבו מה מתאים, איפה ומתי.

המתנה הכי גדולה שיכולתי לקבל מהעבודה שלי היא הקלות שהיא מאפשרת לי בשיח על מיניות בבית. הייתי מתקשה לעשות את זה ככה, בלי מבוכה, אלמלא המקצוע. גם אני, עד שלמתי לדבר על זה, עשיתי עבודה ממושכת עם עצמי כדי להגיע לינחוחות, עד שזה הפך טבעי.

קרה שהילדים אמרו לי שאני הופרת, אבל המשכתי לנרדף ולשאול כי זה חשוב בעיניי, ועובדה שהם באים ושואלים ומתייעצים.

רונית ארגמן (52), במערכת יחסים, אם לשלושה (13, 18 ו-21) מתל-אביב, מטפלת מינית ומומחית בחינוך מיני:

בשבוע הבא שלי היה קטן וראה קונדור זרוק במגרש תניה, הוא אמר לי, "אמא, הנה משהו מהעבודה שלך". כשהוא נולד כבר עסקתי בחינוך מיני, ולכן נושא המיניות תמיד היה חלק מהשיח בבית, אבל לא בשיחות פורמליות אלא על הדרך, כשצריך. לפעמים זה מגיע משאלות שלהם ולפעמים אני מעלה נושאים, נניה, אגב איוו סצנה של נשיקה בטלוויזיה או דיווח על אונס בחדשות.

כשהילדים בגרו קצת באתי, באישורם, לשיחות כתינות וזה עבד יפה, ככה שגם החברים שלהם נעודו בי. בהתחלה הבת שלי הייתה מעט נבוכה מזה שתבירים שלה מדברים עם אמא שלה על מיניות, אבל זה השתחרר.

תמיד ניהלתי עם הילדים שיחות על חייה, על הקשר בין בנות לכנים, על כבוד הדר, על הכיולון שיש לפעמים ביצירת קשר ווגי, אך מפענחים רמוזים של הצד השני, אך מנהלים קשר של חברות וזוגות ומתי נכנסים לקרבה אינטימית. בזמנו גם אמרתי שזה בסדר גמור לגעת באיברי המין ולהגות מהם, אבל לא בסלון. אני הייתי הכתובת מבחינת אמצעי מניעה, ובכל הקשור

צילום: יובל חן

אריאל שערמנדל עם בתה דורין (22)

רונית ארגמן עם בתה טל (18)

לחגוג את המחזור

אבי. רציתי להראות לה את החלק המשחקי והשוכבי של המיניות. צחקנו שם, בתנו יחד את התלבושות והמשחקים, הצעתי לה לקנות משהו וניסיתי לכונן אותה למקום של משהו ראשוני, תמים. הייתי בתפקיד של אמא, לא חברה, אבל אמא שוכבה קצת, ובעיניי זה היה אקט חינוכי לגמרי. יצאנו משם עם משחק קלפים ווגי, משהו קל חמוד ולא זול, והייתה לנו חוויה נעימה.

עם הבנים נעזיזתי יותר באבות, אבל כן דיברתי איתם קצת על נושא המחלות והצורך בהגנה מפני היריון לא רצוי, כי היריון כזה הוא בעיה של שני בני הוגג. הם הקשיבו ואמרו לי, "כן, בסדר".

לאחרונה קניתי שני ספרים רלוונטיים לקטנים, שמנו אותם בחדר שלהם ואמרתי שזה בסדר גמור לשאול אותי שאלות, אבל אם לא נעים להם, הספרים פה ואולי הם יספקו תשובות.

בגלל הפרשי הגילאים בין הילדים, החינוך המיני אצלנו מתפרש על פני הרבה שנים, ותמיד ניסיתי ליצור אווירה שבה השיח על מיניות הוא לגיטימי לגמרי.

אין אצלנו שיחות רשמיות על מיניות, אבל תמיד היה ברור לכולם שאפשר לספר, ובוודאי שאם יש שאלה או מצוקה חלילה, יש אל מי לפנות ויחד נתמודד עם אי הנוחות המסוימת. אני תמיד מכניסה את התכנים האלה בעקיפין, מספרת על כתבה שהתראיינתי אליה או מזכירה משהו שהיה בחדשות. מה שכן, בדיחות גסות סביב השולחן - לא אצלנו.

אריאל שערמנדל (54) מראשון-לציון, נשואה בשנית ואם לאי-בעיה (בן 27 ובת 22 מנישואיה הראשונים, ושני בנים, 13 ו-16, מהנישואים הנוכחיים), מטפלת זוגית ומשפחתית:

יהיה לי קשה בתחילת הדרך עם החינוך המיני לילדים שלי, וזה הפתיע אותי לאור העובדה שבעבר ייעצתי בבית ספר והעברתי שיעורי חינוך מיני. אבל ברמה לי שהטיטל המקצועי שלי הקל על ילדיי, וכשהם היו צריכים הם פנו אליי כאל מטפלת ופחות כאל אמא, ועם הזמן זה הקל גם עליי.

הייתי אריכה לבלוע את הרוק לפעמים מול שאלה שמישהו מהם שאל, אבל מהר מאוד הצלחתי להתארגן על עצמי ולענות בצורה עניינית.

הרבה יותר שווה היה לי עם בתי מאשר עם שלושת הבנים. היה לי חשוב לחזק אצלה את דימוי הגוף ולהעביר לה מסר שמיניות זה דבר טוב שחשוב ליהנות ממנו.

הגבתי איתה בשיעור את קבלת המחזור החדשי ומאחר יותר שוחחנו לא מעט על המיניות כדבר חיובי. הרגשתי בפניה שהפעם הראשונה שבה תשכב עם מישהו היא משמעותית וחשוב לעשות את זה רק כשזה באמת מתאים לה ועם האדם הנכון.

לידייתי את הבת שלי לניגון-לוגית בפעם הראשונה. מובן שלפני כן דיברנו על אמצעי מניעה והפכנו את הביקור לחוויה חיובית ונעימה שאחריה הלכנו יחד לבית קפה.

לפני ששנה נכנסנו יחד לחנות סקס נעימה בתל-

שרי אופיר-לביא: "יש לנו הרבה ספרי סקס, כל אחת מוזמנת לגשת ולקרוא, ולא פעם אני מוצאת את אחד הספרים אצלן בחדר, וזה נהדר"

שרי אופיר-לביא
עם בנויה ננה (17)
ומאיה (11)

להתקלח עם בגד ים

צילום: צביקה טישלר

מייעץ גם לאחיניים. ד"ר רמי חרותי

ד"ר רמי חרותי (51) מתל-אביב, רווק ואב לבן (8 וחצי), סקסולוג, מומחה בשיקום מיני ומנהל המרפאה לטיפול ושיקום מיני במרכז הרפואי רעות בתל-אביב:

לא מזמן הרציתי לילדי הכיתה של בני והופתעתי מכמות הידע שיש לתלמידי כיתה ג'. דיברנו על המשמעות של מגע, של הטרדה מינית, מה מותר ומה אסור, ואגב כך עלה נושא ההברלים בין איברי המין של בנים ובנות.

כשהבן שלי רוצה להירגיש "ילד רע" הוא אומר את המילה זין, אבל לרוב עדיין משתמש במילים פין ופות שמשמשים בהן בחינוך המיני בגן ובבית הספר.

כשהוא היה ילד קטן וראיתי שהוא נוגע בפין לא התערבתי. לא מצאתי לנכון להיכנס לזה, אבל כן הגרנו גבולות של אסור ומותר במה שקשור למשל להשתנה בחוץ. זה

שכיף בגיל שלוש עלול להיות מביך בגיל שש. לאחרונה היה בינינו משא ומתן על הרצון לעשות אמבטיה עם חבר. ביקשתי שזה ייעשה בבגדי ים. הסברתי שעדיף להצניע את האיברים הפרטיים, כי מצד אחד אני לא רוצה שזה ייתפס כאסור, ומצד שני צריך לקחת

כחשכון גם את הנורמה. על סקס ממש עוד לא דיברנו מטבע הדברים, אבל אנחנו מדברים על דברים שקשורים לנושא. כשהוא שאל מה זה שיקום מיני, הסברתי שאני עוזר לאנשים גדולים שיש דברים שמפריעים להם שאין לקטנים. העובדה שאני איש מקצוע מקלה עליי, כי המידע נגיש לי ונושא המיניות מאוד יומיומי מבחינתי.

מבוצה תמיד יכולה לצוין. קרה שאחד האחיניים שלי פנה אליי בפייסבוק וביקש עצה בענייני אוננות. הופתעתי והייתי נבוך, אבל שמחתי שהוא הרגיש נוח לפנות אליי והיה לי כמובן חשוב להעביר לו מידע מהימן. אין ספק שהעובדה שזה קרה בצ'ט בפייסבוק ולא פנים אל פנים בארוחת שישי הקלה על שנינו. אני מקווה שבבוא העת גם הבן שלי יראה כי כתובת לשאלות כאלה וירגיש חופשי לשאול אותי על כל מה שיעניין אותו. אני מצדי, בוודאי אזום שיחות על מין מוגן ואעשה

כמיטב יכולתי לנרמל דברים. את שיחת הפסק הבאה עם הבן שלי אני מתכנן בעוד שנה מהיום, עם תחילת ההתבגרות. אחר כך נדבר בוודאי גם על פורנו, כי אני רואה

בקליניקה כמה הפרעות נוצרות בגללו. אשמח לשמוע על הפעם הראשונה של בני כשיגיע הזמן, בתקווה שזה יקרה בסיטואציה הנכונה, ממקום של נוחות ולא בגלל לחץ חברתי. אני רואה יומיום את המקרים של אלה שדחו את ההתנסות בסקס ומה זה עושה להם, אז אולי העובדה שהוא יגיע לזה כנער אפילו תרגיע אותו.

לספר על הפעם הראשונה

שרי אופיר-לביא (44) מתל-אביב, גרושה ואם לשלוש (11, 17 ו-19), מטפלת מינית: בבית שלנו, נושא המיניות לא שונה מהשאלה מה נאכל בצתריים. אני לא

מתחכרת לצורך של הורים לשמור את הבנות "הסודות". ברור שאם מישהי מהבנות שלי הייתה אומרת בגיל 14 שהיא רוצה לעשות סקס, הייתי מסבירה שזה לא מתאים. עם זאת, הן זכאיות להתענג על גופן ואני שמחה שמניות היא חלק טבעי מחייהן. זו אחת המתנות שקיבלתי מאמא שלי, שראגה שהנושא הזה יהיה תמיד פתוח.

בצעירותי, כשהייתי מאוהבת בחבר הראשון שלי, לימים אבי בנותי, אמא שלי אמרה, "אני לא רוצה שתעשי את הסקס הראשון שלך במכונית, בסתה. עדיף שתעשי את זה במיטה ויהיה לך נוח". ואכן שיתפתי אותה כשזה קרה וזה השפיע על הגישה שלי כאמא.

יש לנו הרבה ספרי סקס, כל אחת מוזמנת לגשת ולקרוא, ולא פעם אני מוצאת את אחד הספרים אצלן בחדר, וזה נהדר.

כשהאחות הבנות סיפרה לי שהיא כבר נראת רוצה לשכב עם החבר שלה, ביררנו יחד אם זה הרצון שלה או שלו, וזה נראה לשתינו התפתחות טבעית של הקשר. אני תמיד מרגישה שסקס הולך עם רגשות, וזה חלק אינטגרלי מקשר טוב. הסברתי לה שזה עלול לכאוב קצת בפעם הראשונה, אבל זה טבעי. כשזה קרה היא שיתפה אותי ואני יודעת שהיא נהנית מחיי המין שלה.

עם זאת, הגבולות אצלנו ברורים. מיניות היא עניין פרטי ואני לא רוצה לפלוש לפרטיות שלהן. אני יכולה לשאול מדי פעם שאלה כללית, אם טוב להן עם החבר וכו', אבל בחיים לא אשאל, "איך היה הויון אתמול?" אם וכאשר ירצו לשתף - אני פה, והן בהחלט מתייעצות ופועלת לפי העצות שלי. גם חברות שלהן נעזרות בי, והבנות מתגאות בזה.

דיברנו גם על פורנו כמובן, זה עלה באופן ספונטני במהלך שיחה, והדגשתי באוזניהן שמדובר במדע בדיוני, שמה שרואים בסרטונים האלה רחוק מהמציאות ולא כראי לנסות לחקות את זה.

כאמא אני שומרת על הגבולות האישיים שלי ולעולם לא אחיה כמצב אינטימי אם הדלת לא נעולה. הבנות יודעות שאני מחפשת זוגיות והן תמיד מאוד מפרגנות לי לצאת ולכלות. אני נדיבה כלפיהן בנושאים האלה והן נדיבות כלפיי.